

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளீ

Le Rédauteur

S.CANDIAH PILLAI

ம்
நந்திப்பதி
கோல்

புது செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

இரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ ஞஸ் மார்க்டி மூ' உடு ட (9-1-36)

No. 4.

திருவாய் மொழி.

கீச்சேன் றெங்குமானைச்சாத்தன் கலந்து
பேசினபேச்சரவும் கேட்டிலையோபேய்ப்பெண் [ணே]
காசும்பிறப்பும் கலகலப்பக்கபேர்த்து
வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர் மத்தினுல்
ஓசைபடுத்த தயிரரவும்கேட்டிலையோ
நாயகப்பெண்பிள்ளாய் நாராயணன்மூர்த்தி
கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டேகிடத்தியோ
தேசமுடையாய் திறவேலோரெம்பாவாய்.

கீழ்வானம்வெள்ளேன் றெருமைசிறுவீடு
மேய்வான்பரந்தனகாண்மிக்குள்ளாபிள்ளைகளும்
போவான்போகின்றுரைப் போகாமல்காத்து—
[உன்னைக்]
கூவுவான்வந்துநின்றேம் கோதுகுலமுடைய
பாவாயேமுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு
மாவாய்ப்பினந்தானை மல்லரைமாட்டிய
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம்சேவித்தால்
ஆவாவென்றுராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய்.

புத்தக மதிப்புரை.

திருக்கேதீச்சுர மகிழ்மையும்
தேவாரப் திருப்பதிகங்களும்

விடத்தல்தீவு

கற்பகப் பிள்ளையார்

திருஊஞ்சலும்.

சமுமண்டலத்தில் தேவாரம்
பெற்ற சிவ ஸ்தலங்களுள் ஒன்றுகிய
திருக்கேதீச்சுர மகிழ்மையும் அத் தலத்
துக் குரிப் தேவாரப் பதிகங்களும்
பிறவும் அடங்கிய சுவடி ஒன்று எமது
பார்வைக்கு வரப் பெற்றனம். இத்
தலமூர்த்தி கேதுவால் பூசிக்கப்பட்ட
வர் என்ப. காந்த புராணத்தில்
தக்ஷணைகலாச மாண்மியத்தில் கூறப்
பட்டுள்ள திருக்கேதீச்சுர வைபவமும்
இச்சுவடியில் காட்டப் பட்டுள்ளது.
சூத முனிவர் அருளிய சித்தர் வர
லாஹு அரிய வேத ரகவி யத்
தையே மறை பொருளாகக் கொண்டு
மினிர்கின்றது. இத் தலத்தில் இந்த
சூர்க்கஞ்சைய வலக்காதில் சிவ பெரு
மான் பிரணவ உபதேசம் செய் தருளு
வார் என்னும் * அரிய கற்பனையானது,
சாததுரூச் சாதலடைந்து அமல ஜிகா
ரம் இலங்கும் இடமாகிப— இலங்கு
கிண்ற ஜீ ஆகிய (இலங்கை) புகலிடம்
புக்க— அமல முதற்படி கண்டமெய்
யடியார்க்கு எம் பெருமான் இடபாரு
டனுயக் காட்கிகொடுத்து அவர் தூலம்
குக்குமாதற் குரிய அரிய பெரிய
பிரம வித்தையை உபதேசம் செய்த
ருளுவார் என்னும் வேத உண்மையை
யே உணர்த்தி நிற்கின்றது. ஈண்டுள்ள
தீர்த்தம் எனப் போற்றப் படும் “பா
லாவி” (பாற்குளம்) என்பது மெய்
யடியார் விமல ததுவில் ஊறும் அமு
தப் பெருக்கையே— “ ஊற்றுன உண்
னூரமுதை ” யே உணர்த்தும் அறி
குறிபாகின்றது. புகலிடம் புக்க மெய்
யடியார் இறைவனை ஞானத்தால் தொ
ழுவர். “ ஞானத்தால் உனை யானும்
தொழுவேனே ” என்றார் நமது அப்
பர். இதுவே ஞான பூசை— சகச நிட.

தை எனப்படுவது. கேதுவை ஞான
காரகன் என்பர். கேதுவால் பூசிக்கப்
படுதல் என்பதன் உண்மை இதுவே
என்க. பிறவும் இவ் வாரே அரும்
பொருள் பொதிந்தன ஆகும். விரிப்
பிற் பெருகும். இடுகுறித் தலங்களாய்
அகிலத் தமைந்த கேஷத்திரம் எல்லாம்
மெய்யடியானால் தன்னிலையில் காணப்
படும். அவனால் போற்றப் படுவன
இவையே என்க.

சமுமண்டலம் சைவ நலம் திகழும்
புண்ணிய பூமி என்பது பழைய பா
டல்கள் நூல்கள் சரித்திரங்களாலும்
வலியறுகின்றது. இப் பொழுதை
இலங்கையிலும் இடப் பரப்பினால்
மிகப் பெரிதாய் விளக்கிய பழைய
இலங்கை மகாபுரத்தில் சிவ பத்தனை
கிய இராவணன் ஒன்பது கோடி சிவ
விங்கங்களைப் பிரதிட்டை செய்ய
முயன்று ஆறுகோடி சிவவிங்கங்களைப்
பிரதிட்டை செய்தனன் எனவும் எஞ்
கிய மூன்று கோடி சிவ விங்கங்களையும்,
அவன்தம்பியாகியவிடேஷனன்வேண்டு
கோளின்படி வேதாகமோக்த சிவாத்து
வித சைவ பஞ்சாசாரியாருள் ஒருவரா
கிய பூரிரேணுக்கணாதர் என்பவர் ஏக
காலத்தில் மூன்று கோடி வடிவு கொடு
கின்று தாமே பிரதிட்டை செய்தநு
ளினர் எனவும் சித்தாந்த சிகாமணி
என்னும் அரிய பெரிய கிண்டம் கூறு
கின்றது. (ஷி அந்திய கதை செ. 8
— 20)

இத்தகைய தெய்வீகம் வாய்ந்த
சமு மண்டலத்தில் தேவாரம் பெற்ற
சிவ ஸ்தலங்கள் என அறியப் பட்டன
திருக்கோணமலை திருக்கேதீச்சுரம்
என்னும் இரண்டுமே ஆம். திருக்கோ
ணமலைச் சிவாலபம் கடலுள் முழுகிக்
கிடக்கின்றது என்பர். திருக்கேதீச்சு
ரத்துப் பழைய சிவாலயம் சிவ நூற்
ரூண்டுகளின் மூன் அழிந்துபட்டது.
எனினும் சைவாபிமானிகள் சிலர் அவ்
விடத்தில் சில ஆண்டுகளின் மூன்
மிகச் சிறிய கோவில் ஒன்று அமைத்
தன்னான். தென்னிந்திபாவி இன்னள்

பிரசித்திபெற்ற ஆலயங்கள் போலவே
இவ் ஆலயத்தையும் பெருப்பிடத்து நித
திய நெமித்திகங்களை ஆகும் விதிப்படி
சிறப்புற நடாத்துவித்துச் சிவ புண்
ணிய சிலராய் உட்கி அடைவது ஈழ
நாட்டிலும் பிற இடங்களிலும் உள்ள
சைவாபிமானிகளுக்கு முக்கிய கடனு
கும் என்பதனை யாம் விரிவரக் கூறிவற்
புறத்துதல் மிகையாகும். இத்தகைய
சிவப் பணிலில் யாவரையும் ஈடுபடச்
செய்வதே இப் புத்தக வெளியீட்டின்
நோக்கம் எனவும் தெரிகின்றது. தே
வாரப் பதிகங்களுக்கு ஸ்ரீலஸ்தீ ஆறு
முக நாவலர் அவர்கள் மருகரும் மா
ஞைக்கரும் வித்துவ சிரோமணியா
கிய ந. ச. பெரண்னப்பலப் பிள்ளை
அவர்களால் செந்தமிழ்நடையில் எழு
தப்பட்ட கற்பனைப் பொருளாகிய
தூலப் பொருளும் உலகோர் படிக்குப்
பயணடையும்படி இச்சுவடியில் வெளி
யிடப் பட்டுள்ளது. இவற்றைச் “ சிவ
தொண்டன் ” பத்திராதிபர் நவாஜீயர்
ஸ்ரீமாந். க. கி. நடராஜர் அவர்களால்
பத்தி மேலீட்டினால் உருற்றப்பட்ட
விடத்தற்றிவுக் கற்பக விநாயகர் ஊஞ்
சலோடு வெளிப்படுத்திப் பலர்க்கும்
இனுமாகவழங்கிவருகின்றவைதோவில்
தரும கர்த்தராகிய ஸ்ரீமாந். வே. வினு
கித்தம்பி உடையார் அவர்கள் பரோ
காரப் பண்பு போற்றப்பாலதே ஆப்
பிரதி மொன்று எமக்கு அனுப்பியோ
ருக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகு.

[ப-ா]

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.
வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு
ரூ. 0-8-0

 நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மாணைஜர்,
“வித்தகம்” ஆபீஸ்
புதுக்கோடு.

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்கம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வரு மார்கழி மீ 2 டி டெ (9—1—36)

NO. 4.

திருவாசகம்

பூதங்கள் தோறுநின் றுயேனி னல்லாற்
போக்கிலன் வரவில னேனினைப் புலவோர்
க்தங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கோள் வயற்றிருப் பேருந்துறை மன்னு
சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கள் முன்வந்
தேதங்க எறுத்தேம்மை யாண்டருள் புரியும்
எம்பேரு மான்பள்ளி யேழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புற கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்துகின் றுரணங் கின்மண வாளா
சேப்புற கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்
திருப்பேருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறத்தேமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பேரு மான்பள்ளி யேழுந்தரு ளாயே.

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

“
திருவருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதுமிய
நாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னையிய
ஆலமுன் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வேங்கலை

வித்தகம்

புதுவை

யுவ வெஸ் மார்ச்சி மீ 25 ட

பணம் இல்லாதவன் பணம்.

இஃது அரும் பொருள் பொதி
ந்த தோர் சிறந்த தமிழ்ப்
பழமொழி யாகும். பண்டைக் காலப்
பெரியார் பலர் தாம் அநுபவமாகக்
கண்ட உண்மைகளைச் சிறிய சொற்
கேட்டால் குறிக்கியங்களால், பெரிய
பொருளைத் தம் மகத்து அடக்கிக்
காட்டும் சூத்திரங்கள் போலக் கூறி
யிருக்கின்றனர். இவைகளே பழமொழி
கள் என வழங்குகின்றன. புருஷார்த்
தங்களை அடைதற் குரிய நெறிகளையே
உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும்
லூப்பியவாறு கூறுகின்றன இப் பழ

மொழிகள் என அறிதற் பாற்று. தத்
துவப் பெரியார் அருளிய வேத நூல்
களிலும் பண்டைக்காலப் புலவர் பலர்
உனுந்றிய செய்யுள் நூல்கள் உரை
நூல்களிலும் எத்தனையோ பல பழ
மொழிகள் அமைந்து மிளிர்கின்றன.
உதாரணமாக ஒரு சில காட்டப் படு
கின்றன.

“முதலையும் மூர்க்கனும் கொண்டது
விடா”

என்பது,

“கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடா
[தெனும்
படியே யாகி.....”
(போற்றித் திருவகவல் அடி 63)

எனத் திருவாசகத்தில் காட்டப்பட்
து.

“பேயோ டாயினும் பிரிவு இன்னுது”
என்பது,

“பிரிவு செய்தால் அரிதே கொள்க
[பேயொடும் என்னும் பெற்றி”
(பிரிவருமை கூறி வரைவு கடாதல்
[ச. 144.)

எனத் திருக் கோவையிற் காட்டப்
பட்டது.

“முயல் விட்டுக் காக்கை தினல்”

என்பது,

“அன்பிருத்தி யடியேனைக் கூழாட்
கொண்டருள் செய்த ஆஜூர் தம்
முன்பிருக்கும் விதி யின்றி முயல் விட்டுக்
காக்கைப் பின் பேர்ன வாழே”
(திருவாளர் பழமொழிப் பதிகம். ச. 2.)

என அப்பர் தேவாரத்துக் காட்டப்
பட்டது.

“எழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாள்
[ஒக்கும்”

என்பது,

“அவ்வற்பட்டாற்று தழுத கண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(56-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை ச. 5)

என்னும் தேவர் குறளில் அமைந்
துள்ளது.

“ஆவது போலக் கெடும்”

என்பது,

“களவினு லாகிய ஆக்கம் அளவிறந்(து)
ஆவது போலக் கேடும்.”

(26-ம் அதி. கள்ளாகை ச. 3.)

என்னும் தேவர் குறளில் காட்டப்
பட்டது.

“ஹருக் கரசன் கையைப் பிடித்தால்
அதுவும் விதிவசம்”

என்பது,

“மருந்தின்று மன்னவன் சீறின்”

(3-வது மருகக் கவி ச. 24.)

என்னும் கலித்தொகைச் செய்யுட்
பாகத்தால் குறிக்கப்பட்டது.

“இதுவே, வேங்கன் சீறின் ஆம்
துணை இல்லை” (கொன்றை வேங்கன்)

என்னும் பாட்டியார் வேத சூத்
திரத்தாலும் கூறப்பட்டது.

“கைவிரல் கண்ணுட குத்தாதா?”

என்பது,

“கண் மலரில் கைபடாதோ?”

(கிருஷ்ணன் தாதுச்சருக்கம் ச. 18)

என்னும் மகா பாரதச் செய்யுட்
சொற் கேட்டால் குறிக்கப்பட்டது.

“புலி பசித்தால் புல் தின்னுமா?”

என்பது,

“இடுக்கண் தலைவாஞ்தக் கண்ணும் அரிமாக்
கொடிப் புந்கறிக்குமோ மற்று”

(15-ம் அதி. குடிப் பிறப்பு ச. 1)

என நாலடி யாரிலும்,

“புலியது பசியறிந் புல்லுங் துய்க்குமோ?”

(வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்)

எனக் கந்த புராணத்தும்,

“செங்கட் புலியேற்றப் பசித்துங் தின்ன

[வாம்]

பைங்கட் புனத்த பைங்கும்”

என நீதி நெறி விளக்கத்தும் (ச. 61) குறிக்கப்பட்டது.

“புல்புற் றின்னது என்பதனாலும்”

(குறள் 28-ம் அதி.கூடாவொழுக்கம் 3-வது செய்யுள் உரை)

என்னும் வாக்கியம் பரிமேலமுகர் உரையில். காணப்படுகிறது.

“ஆமணக்கு நட்டு ஆச்சா முளைக்குமா?”

என்பது,

“வெளிற முன்வித்திப் பின்னர் ஜவனம் [விளைக்க வாமோ?]

என்னும் சீவக சிந்தாமணிச் செய் யுள்ளையில் ஷே உரையாசிரியர் நக்கி ஞர்க்கினியரால் காட்டப்பட்டது.

“பாகற் கொட்டை தாழ்க்கச் சுரை முளைக்குமா?”

என்பதும் இது.

“தன் மதம் உணர்ந்தோரே புலவர் அறி பொருஞ்சுக்கு ஏனோர் புலவர்”

என்பதும்,

“குன்றம் உருண்டால் குன்றி வழியடை [யாகாது.]”

என்பதும் இறையனர் களையல் உரையில் காணப் படுகின்றன.

இவ்வாறு பண்டைச் செய்யுள் நால் களிலும் உரை நூல்களிலும் எடுத்து ஆளப்பட்ட பழ மொழிகள் அளப்பில் வாரும். ஆங்காங்குக் கண்டு கொள்க. பழ மொழிகள் பலவற்றை விளக்கி வெண்பா யாப்பிற் செய்யப் பட்டதோர் நாலும் உண்டு. பதினெண் கீழ்க் கணக்குள் ஒன்றுகிய “பழ மொழி” என்பது இதுவே ஆம். மேனுட்டுப் பாதிரிமார் சிலரால் தொகுக்கப் பட்டு ஆங்கிலப் பழமொழிகளோடு சேர்த்து வெளியிடப்பட்ட பழமொழி அகராதிகளும் அவ்வாறே தமிழ்றினர் களால் வெளியிடப்பட்ட பழமொழி நூல்களும் உள்ளன. இவற்றால் பழ மொழிகளின் அருமை பெருமையும் ஆவை உலக த்துக்குப் பயன் படும் பெற்றியும் நன்று பெறப் படுகின்றன. இத்தகைய பழமொழிகள் உலகியலுக்கு ஒப்பிய வாதலோடு இவற்றுள் முக்கியமான பல உண்மை நிலைக்கும்

ஒப்பியன ஆகின்றன. இத்தகைய முக்கியமான பழமொழிகளுள்ளே சில இடையிடையே “வித்தக” வாயிலாக விளக்கிக் கூறப்படும். இவற்றுள் “பணம் இல்லாதவன் பினம்” என்பதும் ஒன்றாகும். இங்கு உலகியலுக்கும் ஒப்பியதாயினும் உண்மை நிலைக்கே பெரிதும் ஒப்பியது எனக் கூறஆம். நிறை மொழி மாந்தர் மறை மொழி அளைய இம் முது மொழியின் உண்மை நிலைக்கு ‘ஒப்பிய பொருளோ எனின், உலகோர் தமது படிப்பு வல்ல பத்தால் அறியமுடியாத நித்தியத்துவ நெறி இது எனக்காட்டும் ஆழ்ந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது. இவ் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள்களுடு ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

உறவு பழுத்திச் சுகமடைதல் முடியாது. அஃதாவது அருந்தல் பொருந்தல் ஏற்றவாறு அமையப் பெற்று உலக வாழ்க்கை நடாத்த முடியாது என்பது. இவன் உயிருடன் செத்தப் பினத்துக்கே—நடைப் பினத்துக்கே சமாவன். பணம் இல்லாதவனுக்கு இவ் உலக வாழ்க்கை இல்லை என்றே தேவரும் கூறினர்.

குறள்.

அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் போருளி [லார்க்கு] இவ்வுலக மீல்லாகி யாங்கு.

(ஷ அருளுடையை செ. 7.)

உலகியலுக்கு ஒப்பிய பணம் என்னும் பொருள் இல்லாது வறிய ராயி ஞர்க்குக் கற்பனை யாகிய இம் மாயாப் பிரபஞ்ச வாழ்வு நடத்தல் இல்லை ஆயி னல் போல, அருட் செல்வ மாகிய வாய்மையான பொருள் இல்லாதவர் க்குச் சிவலோக வாழ்வு இல்லையாகும் என்பது இதன் பொருளாகும். பணம் இல்லாதவன் உறவினர் முதலிய உலகினரால் அவமதிக்கப்படுதலும் நடைப் பினத்துக்கு ஒப்பாதலும் பின்வரும் பிரமாணத்தாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

குமரேசர் சதகம்.

வறுமைதான்வங்திடிற்றுப்பழுதசௌல்லு [வாள் மனையாட்டிசதற்றுமென்னான் வாக்கிற்பிறக்கின்றசொல்லெலாம்பொல் வாத

வசனமாய்வங்துவிளையும் சிறுமையொடுதொலையாவிசாரமேயல்லாத சிந்தயில்லையிலை

செய்யசபைதன்னிலேசென்றுவரவெட்க மாம் செல்வரைக்காணில்காணம்

உறுதிபெறுவீரமுங்குன்றும்விருந்துவ உயிருடன்சேத்தபினமாம் [ரில்

உலகம்பழித்திடும்பெருமையோர்முன்பு [சென் ரெருவரொடுசெய்திசொன்னால்

பணம் இல்லாதவன் நடைப் பினத்துக்குச் சமாவன் என்பது உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். பணம் தனம், பொருள், செல்வம் என்பன ஒன்றே. உலகியலில் பணம் என்பது மனி, பொன், நெல் முதலிய மாயாகாரியமான பொருள்களையே குறிப்பதாகும். பணம் என்னும் பொருள் இல்லையாயின் லெளக்கீ வாழ்க்கை இல்லையாகும்; இவ்வுலகத்தைத் தக்கொண்டே அவ் வுலகத்தை அடையவேண்டு மன்றி வேறு தடம் இல்லை. ஆதலால் பாரமார்த்திகமும் இல்லையாகும். பணம் என்னும் பொருள் இல்லாதவன் மாயாகாரியமாகிய முன்னிலைப் பொருள்களை வேண்டிய வாறு

மறுவசனமுஞ்சொலார்துன்னிற்றுண்ப
[மது
ஏந்தனுகிடாதருளவாய்
மயிலேறிவிளோயாடுகுகணேபுல்வயலீடு
மலைமேவகுமரேசனே.

(ஷ செ. 77.)

தத்துவப் பெரியாராகிய அருணகிரி
நாதரும்டன மில்லாதவன் இயல்லபை
பின் வரும் திருவாக்கால் கறி யருளி
னர்.

கந்தரநுபுதி.

வடிவங்களமும் மனமும் குணமும்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியங் தமிலா அயில்வே ராசே
மிதியென் ரெருபா விவெளிப் படினே.

(ஷ செ. 19.)

இப் பாசரத்தால் கூறப்பட்ட நீர்
மையுடையவன் நடைப் பிணத்துக்கே
ஒப்பாவன் என்பது வெள்ளிடை ஆம்.
உக்கியலுக்கு ஒப்பிய பணத்தின்
அருமைபெருமையும் பிறவும் “பொரு
டனைப் போற்றி வாழ்” “தேடா தழிக்
கில் பாடா முடியும்” என்னும் கட்ட
உரைகளில் விளக்கமுற உரைக்கப்பட-
ன. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல.
30, 46) ஆங்காங்குக் காண்க. இவ்
வாற்றால்,

“பணம் இல்லாதவன் பினம்”

என்னும் பழமொழி உக்கியலுக்கு
ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒரு சிறிது கூறப்
பட்டது. மேல் இஃது உண்மை நிலை
க்கு ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒரு சிறிது
கூறப்படும்.

“உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்”
ஆகிய பணம் என்னும் வாய்மையான
பொருள் உரிய சாதகங்களால் தன்
உடலக்து ஆக்க முற்று அதனேடு
ஒழிவை ஒன்றிச் சேம நிதியாக —
அருள் நிதியாக அமையப் பெறுவதன்
பினம் என்னும் சவமாவன் — மரண
மடைவன் என்பது இம் முது மொழி
மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய

பொருளாகும். ஆகவே பணம் என்
னும் வாய்மையான பொருளைக் கண்டு
அடையப் பெற்று அதனைத் தன் உட
லக்துச் சேம நிதியாகச் சிக்கெனப்
பிடித்தவன் பினம் என்னும் சவமா
காது சிவமாவன் — சிவாங்க மாவன்
என்பது அருத்தா பத்தியால் — இலே
சால் நன்று பெறப் படுதல் கண்டு
கொள்க.

திருவாசகம்.

“.....
சேம்போருட் னேவே சிருடைக்கழலே
சேல்வமே சிவ பெருமானே
எம்பொருட் இணைச் சிக்கெனப் பிடித்
எங்கெழுங் தருளுவ தினியே” [தேன்
(ஷ பிடித்தபத்து செ. 1.)]

எனவும்,

“.....
எங்கையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிலஞேர் கைம் மாறே.”

(ஷ கோயிற்றிருப்பதிகம் செ. 10.)

எனவும் பிறவுமாக, வாய்மையான
பணம் என்னும் பொருளுடைமையால்
தமது உடல் சவமாகாது அமல் மடை
ந்து சிவமாகப் பெற்ற — சிவாங்க
மாகப் பெற்ற மனிவாசகப் பெருமான்
அருளிய திருவாக்குக்களையும் நோக்
கு. இவ் வுண்மையை வற்புறுத்துதற்
பொருட்டே,

“அருளிலார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை”

என அறதி யிட்டு உரைத்தனர்
எமது பொய்யில் புலவர் என அறிதற்
பாற்று. வாய்மையான பொருள் என்
னும் அருட் செல்லம் இல்லாதார்க்கு
அவ் வுலகமாகிய சிவலோக வாழ்வு —
நிதியத்துவம் இல்லை என்றார் தேவர்.
வாய்மையான பணம் என்னும் பொன்
னே—பொருளே அருள் நிதி—அருட்
செல்வம் — “மறி வறியாச் செல்வம்”
— மீண்டு வாரா நெறியை அளிக்கும்
செல்வம் என்க. அருளின் இலக்கணம்
“அருள்” என்னும் கட்டுரையில் நன்று

விளக்கிக் கூறப் பட்டது. (“வித்தகம்”
தொகுதி 1 இல. 35) ஆங்குக் காண்க.

திருவாசகம்.

அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த யலையே
அலைகட வேபள்ளி எழுங்கரு ளாயே.

(ஷ திருப்பள்ளியழுச்சி செ. 2.)
எனவும்,

“பிறவறி யாவன்பர் நின்னருட் பெய்கழுத்
[ரூளினைக்கீழ்]
மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெந்றார்.”

(ஷ அடைக்கலப்பத்து செ. 9.)

எனவும் வருஙம் திருவாக்குக்கள்
நிதியத்துவம் அளிக்கும் வாய்மை
யான பணம் என்னும் பொருளை நன்று
புலப்படுத்துகின்றன. இப் பொருளே
சரீரம் பின் வியல் அடையாத வாறு
அதன் பால் உள்ள அசத்த நிறைபை
ஒழிப்பது; செடியார் ஆக்கையை நிக்
குவது — மாற்றுவது; அவ்வாறு
மாற்றுவதால் அவ் உக்க்கை — சிவ
புரத்தை அடையச் செய்வது எனக.

திருவாசகம்.

“செடியார் ஆக்கைத் திறமநலீச்சிவபுர
[நகர்புக்கு”

என்பது பிரபல தெப்வச சுருதி
அல்லவா? பின்மாதற் குரிய செடி
யார் ஆக்கையாகிய மருஞடம்பினர்
சிவபுர நகர் புகுதல் முடியாத காரி
யமே என்பது இதனால் நன்று வலி
யுறுத்தப் பட்டது அல்லவா? அருள்
நிதியாக வாய்மையான பொருளை
அடையப் பெறுதார் — வாய்மையான
பணம் இல்லாதார் பின்மாவர் என்
பது நன்று பெறப் படுகின்றது அல்
லவா?

வாய்மையான பணம் என்னும்
பொருளே முத்தி வாயில் இது எனக்
காட்டுவது; அறமும் இன்பமும்
அளிப்பது; வீடு பேறு அடையச்
செய்வது.

“நடுவனது எய்த இருதலையும் எய்தும்”

என்றனர் ஆண்டேர். இது உலகிப் பூக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒக்கும். மற்பொருள் தன்பம் மரணம் என் பன உலகியல். இவற்றில் அநித்தியும் நிலவுகின்றது. அறம் பொருள் இன் பம் வீடு என்பன பாரமார்த்திகம். இவற்றில் சித்தியம் நிலவுகின்றது. உற்ற ஆக்கையின் உறுபு பொருளாகிய — நடுவனதாகிய இப் பொருளைக் கண்டு அடைதலாற்றுன் அறமும் இன்பமும் ஆகிய இரண்டும் அடையப் படும். வீடு பேறு உளதாகும். இப் பொருள் தான் தமக்கு அப்பால் எங்கோ வெகு தூரத்தில் இருப்பது எனவும் சில நடை நொடிகளால் இறந்த பின் — சரீரம் சத்துக் கெட்டுப் பின்மான பின் இதனை அடைந்து விடலாம் எனவும் மனப்பான்மையால் துணிந்து இதனை அடைய முடியாது — புருஷார்த்தங்களை அடையப் பெற்று மாண்டு போவதே — பின்மாதலே உலகோர் மாண்பு. ஆக்கையின் உறுபு பொருள் ஆகிய இச் செம் பொருளை ஆக்கமுறச் செய்யாது மற்ற தாற்றினால் அவ் ஆக்கையாகிய சரீரம் பின்மானபின் இதனை அடைந்து விடலாம் என்பது போன்ற அறியாமை பிற்குண்டோ? வாய்மையான இப்பணமே — பொன்னே எம்பெருமான் வடிவம் என்பது பின் வரும் பிரபல சருதிகளாலும் வெள்ளிடையாம்.

அப்பர் தேவாரம்.

“பொன்னேபோல்திருமேனிஉடையான்
[தன்னை”]

(ஷ திருவாரூர் திருத்தாண்டகம் செ. 2.)

“பொன்னியலுமேனியனேபோற்றி
[போற்றி”]

(ஷ ஷ போற்றித்திருத்தாண்டகம் செ. 4)

ாற்றுச்சோல்லுவன்கேண்மின்தரணியீர்
எற்றின்மேல்வருவான்கழலேத்தினால்
கூற்றைநீக்கிக்குறைவுத்தாளவட்டார்
மாற்றலாச்சேம்போன்றுவர்மாற்பேற்றாரே.
(ஷ திருமாற்பேறு- திருக் குறங் தொகை
செ. 5.)

சொற்றிச் சோல்லுதல் — வற்புறக் கூறுதல். “கூற்றை நீக்கிக் குறைவறுத்து ஆள்வதோர், மாற்றிலாச் சேம் போன்” என்பதே வாய்மையான பொருள். குரு நெறி கடைப் பிடித்தலால்-திருவருணாட்டம் வழுவற வகித்தலால், விதி வசப்பட்டுப் பின்வியலடையும் மருஞ்ஞடம்பை அவ் வாறு ஆகாதபடி விமல யாக்கையாகியபொன் தேகமாக மாற்றி வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைய வேண்டும் என்பதும் இத்தகைய “போன்னூர் மேனி”யே மாகேசர வடிவம் என்பதும் இதனால் நன்று பெறப் படும்.

“பொன்னெடுங் குன்ற மொன்றுண்டு
கண்ணர் இப் புகவிடத்தே.”

என அப்பர் அருளியதும் அறிக் கிடவாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல எடுத்துக்காட்டப்படுகின்மிகப் பரக்கும். சிவப்ரோன் பொன் வண்ணர் என்பது சருதி. இவற்றால் வாய்மையான பொருள் என்னும் மாற்றிலாச் சேம்பொன் வடிவம் சிவ வடிவம் என்பது வெள்ளிடையாம். இப் பொருளைத் தமது சரீரத்து ஆக்கமுறச் செய்த விமல ததுவடைய மெய்யடியாரே சிவ வடிவ மாவர் — சிவமாவர் — நித்தியத்துவம் பெறுவர். அல்லாத மருஞ்ஞடம்பினர் — வாய்மையான பொருள் என்னும் பணம் இல்லாதவர் சவ வடிவமாதல் — பின்மாதல் தின்னம். தக்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் இதுவே ஆம். இது பற்றியே,

“பணம் இல்லாதவன் பின்ம்”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு உரைத்தனர் பெரியார் என அறிதல் வேண்டும்.

பொருள் என்றால் பொன் என்பர் — தாது என்பர். அதுவே இந்திரியம்; கடவுள் இருப்பிடம்; உடலகத்துக் கடையாயும் உள்ளாயும் விளங்குவது. சீவன் சீவனுகிய சிவன் வசிக்கு கும் தானம் இதுவே. உடலும் உயிரும்

இடமும் பொருளுமாய்ச் சத்தியும் சிவமுமாய் அந்தியோந்திய சம்பந்தம் உடையன. பொன் என்னும் பொருளானது சரீரத்துள் பங்க மடைந்து அசத்த மடைந்து கிடக்கின்றது. உரிய சாதகங்களால் இங்கு அமல் மடைய வேண்டும் — “ஓஜம்” என மாற்ற மடைய வேண்டும். இதுவே ஞான சத்தி வடிவமாகிய பிரணவ சரீரத்தின் பிறப்பிடம். (ஓ+ஜம்). பிரணவ சரீரமே “ஸனமில் தாயம்.” பின்வியலடையாது அருளாய் வெளியாய்க் கரண மாகியபிரமத்தில் ஒடுங்குவது இதுவே.

“ஸனமில்காயம் இருக்கும் இருநிலத்து”
என்றனர் திருமூலர்.

“ஸனமற்றகாயமாய் இருப்பன்எங்கள்
[ஸசனே”]
என்றனர் சிவவாக்கியர்.

பொருள் என்னும் பொன்— விந்து அமல் மடைந்து உடலில் உறைதலாற் றுன் “சிவோகம்” உளதாகும் அன்றி, பிறவாற்றிறுல் சிவோகம் கைவரப் பெறுதல் முயற் கொம்பேயாகும்.

திருமந்திரம்.

“விந்துஅடங்கவினையுஞ்சிவோகமே”

என்பது எம் அண்ணல் அருள் வாக்கு அல்லவா?

மெய்யடியார் எல்லாம் இப் பொன் ஜைப் பெறுதற்கே அரும் பாடுபட்டனர்; முன்னிலைகளால் துண்ப மஹடந் தனர்; புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இவற்றால் மனக் தளராது குருவருளால் மதி வைராக்கியத்தோடு பணி செய்து கிடந்து ஆரோகணம் பெற்றுத் தீவினை நிறையைக் குறக்கி அதனை நல்வினை நிறைக்கு ஒப்பக் கண்டு இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் பெற்று — அமல்படி கண்டு— முத்தி வாயில் கண்டு வாய்மையான பணம் உடையாய் — அருட் செல்வராய் நினைத்தவை யாவும்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

பரிபாடல்.

யாழிப்பாணம் புன்னோலைக்கட்டுவேன், வித்துவான் ப்ரம்மபீரி சி. கணேசயர் அவர்கள் எழுதியது.

பத்தாம் பாடல்.

இப்பாடல் பருவங்கண்டு வன்புறை யெதிரழிந்த தலை மகள் தாற்றுமை கண்டு தோழி தூதுவிடச் சென்ற பாணன் பாசறைக்கட் டலைமகற்குப் பருவவரவும் வையைநீர் விழவணியும் ஆங்குப்பட்ட செய்தியுங் கூறியதாகக் கரும்பிள்ளைப்பூதனு ரென்னுமாகிரிய ராற் பாடப்பட்ட தென்க.

இதன் கண் “அழிபெயல்” என்பதனுற் கார்கால வரவு கூறியதாயிற்று.

இனி வையைநீர் விழவு கூற முன் அதற்குக் காரணமாகிய அதன் நீர் வரவைக் கூறுகின்றார்.

சையமலைக்கண் மாலைக்கண் மழை மிகப் பெய்தலான் வெள்ள மிக்கு வையை காலைக்கட் பெருகிப் போந்தது. எங்கணம் போந்ததெனின் நிலத்திடத்தே பசி முதலிய துன்பங்கள் குறையவும், பலவகை யொலிகளுண்டாகவும், கரைகாப்போரை யழைக்கின்ற பறை யொலிக்கவும் போந்தது. அங்கணம் போதுங்காற்றன் நீர்ப்பரப்பான் மணலை மூடிக் கொண்டு மாந்தளிர்களுடனே வாழை யிலைகளை மயங்கச் செய்து பூப் போர்வை யோடும் போந்த தென்க.

பலவகை ஒவியென்று மக்கள் ஒவியும் பறவைகள் தவலைகள் முதலிய வற்றினெலியும் முதலியவற்றை. மாந்தளிரோடு வாழை இலைகளை மயக்கி என்றதனால் வெள்ளம் மாந்தளிரத் தீண்டத்தக்க அளவிற் கேறிப் பாய்ந்த தென்பது கருத்து.

அழிபெயல் என்பதற்கு மிக்க பெயலானெனக் கொண்டு ஈண்டு ஏதுப்

பொருட்கண் வந்த ஆனுரூபு இறதிக் கட்டொக்கு நின்றது எனக் கூறியது செய்யுள் விகாரத்தாற்றெருக்கு நின்றது என்று கருதிப்போலும். எனவே நின் “ஐயுங்கண் ஞுமல்லாப் பொருள் வயின் மெய்யுரூபுதொகா விறுதி யான்” என்று தொல்காப்பியர் கூறுதலின் “வரியிரிபானு” இதில் ஆனு-விருப்பம், சீவகிக்காமணியில் “பூஜை டேந்திய” என்னுந் தலைப்பையுடைய செய்யுளில் “ஆனுப்பொற்கிளி யான் டெப் பறந்ததே” எனக் கூறுமாற்று நிறிக்.

இனிப் புது நீர் வரவு கண்டு நீர் விளையாடற்கு வருவார் வருமியல் புகூறுகின்றார்.

சனங்கள் நீராட வருமியல்பு.

நீராடற்கு வரும் விரவு நரையோரும் வெறு நரையோரும் ஆகிய முதியோரும், முடைகப் பருவத்தோரும் மலர்ப் பருவத்தோருமாகிய இளையவரும் ஆகிய இருதிற மாந்தரும், கற்புடை மகளிர் பரத்தையரெனப்பட்ட (இன்னினியோரும்) இப் பருவ மகளிரும், இம் மாந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காயினாலும் மென்றின்னேர், சரணத்தராய் மேகலையை யணிந்து நீரை எக்குங் கருவிகளையும், சாந்தத்தோடு மூயின்கட்டகொண்டு (மூய— சூப்பெட்டி) மாவும் பிழியும் ஏருதுகளும் கோவேறு கழுதைகளும் தேரும் வண்டியும் சிவிகையும் முதலிய ஊர்திகளி லேறிக் கொண்டு தாளாவிதி கூட்டிய இயங்களின் (வாச்சியங்களின்) மென்னடை போல மெத்தென நடந்து சென்று கரையைச் சேர்ந்து.

தாளவிதி கூட்டிய இயமென்னடை போறலாவது:— இயங்க வொன்றை கொன்று இசைப் பகுதியில் வேறு பாடுடைய வேறும் விளம்பித நடை யுடைய தாள கதியால் எல்லாம் மென்னடையவாய்ச் சேறல் போல இவர்களும் தத்தம் நடையில் வன்மை மென்மை இடைமை முதலிய பண்பு வேறு பாடுடையரேனும் நெருக்கத்தால் எல்லாரும் மென்னடையராய்ச் சேறல். இவ் வுவமை மிக்க சுவை பயப்பதாம். இயம்— வாச்சியம். விளம்பிதம்— தாமதம் (மந்தம்).

சனங்கள் நெருக்கத்தான் மென்னடையராய்ச் சேறற்குத் தாளகதியைப்படுமை கூறல்.

தாளித் துண்ணுால் இன்ன தென் பது புலப்படவில்லை. ஒரு வகைக் காற் சரடுபோலும். ஏனிப்படுகால்— மேகலை. ஏனிப்படுகால்போல இருகோவை மணிக்கு மேலே அடுத்த கோவையாயிருத்தலின் அப்பெயராயிற்றென்னுங்கருத்தமையக் கூறியுள்ளனர் பரிமேலழகர்.

விரவு நரையோர்— மயிரிடையிடை நரைக்கப் பெற்றவர். வெறுநரையோர்— முழுமயிரும் நரைத்தவர்.

இனிக் கரையை யடைந்தோர் நீராடி விளையாடுமாறு கூறுகின்றார்.

நீர்விளையாட்டு.

நீர் பெருகி வருமழகைக் காண்போரும், நிரைத்த நீரணி மாடங்களை ஊர் வோரும் மைந்தரோடு பொரும் நீர் விளையாடற் போருக்குப் பேரணியாக நிற்போரும், தூசிப்படையாய்ச் சென்று தாக்குவோரும், மாக்களைப் பொலிய ஊர்வோரும், கரியபிடிகளைச் செலுத்து வோரும், யாற் றிடைக் குறையை யடைந்து தாம் விரும்பிய நாயகரைத் தழுவு வோரும், தழுவாது தீராவிற் கொண்ட ஊடற் குறையை நிகழ்த்தி இனியதேனை நுகர்வோரும், காமக்கணிச்சி தம் ஊடலை யுடைத்தலாலதனைச் சுழற்றி எறிந்து விட்டு அமளி சேர்வோருமாக [காமக்கணிச்சி—காமமாகிய கணிச்சி.]

இங்கே நீரணி காண்டல் முதலாக

அமளி சேர்த வீருக வள்ள விளையாட்டுக்கள் மலர் வாய் விழுந்தன்ன பருவத்துக்கற்புடை மகளிர்க்கும் பரத்தை பர்க்கு முரியன வென்றும் அவற்றுள் மாவின் நிரளை யூர்தலும் பிடியை புந்துதலும் பரத்தையாக்கே யுரியன வென்றுங் கொள்க. இதனை மாவும் பிடியூர்தல் அக்காலத்தும் கற்புடை மகளிர் செயலன் ரென்பது உளரக் கிடக்கின்றது. அவருள்ளும் அரச மகளிரும் வழக்குண்டு.

இனி முகைப் பருவத்து மகளிரின் ஆடல் கூறுகின்றார்.

முகைப் பருவத்து மகளிர் பூவின் மேம் பாட்டை நாடி வந்துற்ற சுரும்பு போலத் தாம் விரும்புங் காதற் கணவர் தம்மை வந்தெதிர்ப்பட்டுப் புனர்தற் பொருட்டு நீராடல் குறித்துத் தம்மைக் காத்து நிற்கும் பாட்டியரைத் தப்பி அவர் தடுத்தலையுங் கடங்கு போய் வையைப் புனலை யெதிர் கொள்வார். எங்களமெதிர் கொள்வாரெனின் கடலிற் றார தேசம் போயிடையூறி ன்றி வரும் நாவாயை யெதிர்கொள்வார் போலெதிர்கொள்வாரென்க. எனவே அத்துணை விருப்போடு எதிர் கொள்வாரென்றபடி.

இது காறுங் கூறியவாற்றுல் நீர்விழுவின் கண் மைந்தரும் மகளிரும் தம் முளொத்த வன்பினராயவாறு கூறினாரென்க.

இனி விலங்குகளு மொத்தவன்பின வாயவாறு கூறுகின்றார்.

ஒரு களிறு தனக்குப் பாங்காய பிடியைக் கண்டு காமத்தான் மயக்க முற்று மேலிருந்த மைந்தர் நடத்த நடவாது அழகிய நிலைகளை யுடைய மாடத்தின் பக்கத்தே சென்று நிற்ப அப்பிடியுமதன் மேற்காதல் கொண்டு மேலிருந்த மகளிரோடு நடை சுருங்கி அக் களிற்றின் சமீபத்திற் சென்று அக்களிற்றின் முன்னுள்ள மாடத்தின் முகப்பிற் செய்து வைத்த வெங்கை

யைக்கண்டு மெய் வேங்கை யெனக் கருதி அது களிற்றைப் பாடு மென்ற ஒசீ மேலிருந்த மகளிர் நடுங்கப் பாகர்க்கடங்காது சிதை ஏற அதன் சிதைவைக் கண்டாற்றுது களிறும் முழங்கிச் சிதைய அப் பாகர் அதனை வேங்கைக்கு முன் நில்லாமல் வாங்கி (திரித்து) பிடிசிதையாமல் அனைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தைக் களைந்தார். அங்ஙனம் களைந்தமை, கடலுடையுங் கலத்தைப் பயினாற்றிருத்தி அதனைத் தார் நடுக்கத்தைக்களைந்தாற் போலு மென்று கூறினர் என்க. இவ்வுவண்மையு மொத்த தன்மையவாய்ச் சிரப்புடைத் தாதல் காண்க.

இங்ஙனம் நீர் விழுவின் கண்மைந்த ரும் மகளிரு மொத்த வன்பினராயின மையன்றி மற்றை விலங்குகளும் ஒத்தவன்பினவாயின. உனக் கஃதிலிலையெனக் குறிப்பித்தான் பாணன் என்று ரென்க.

(தொடரும்)

(5-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

கைகூடப்பெற்று விமல அவாவினையும் விண்டு வாய்மையான துறவு பூண்டு தமது உடல் பினமாக்கது ஊனம் நீங்கி அமலமாய் அருள் வடிவாய் நித்தி யத்துவம் பெற்றவர். வரய்மையான பணம் உடையவர் பினமாகார் என்பதன் உண்மை இதுவே என்க. இவ்உண்மைகள் எல்லாம் இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக வெளிவந்த கட்டுரைகள் வாயிலாக நன்று விளக்கி நிறுவப் பட்டன ஆதலின் இவற்றை மேலும் விரித்தல் மிகை யாகும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 18, 20, 33, 35, 40 ஷி தொகுதி 2 இல. 30, 46 முதலியன பார்க்க.)

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “பணம் இல்லாதவன் பினம்” என்னும் அரிய பெரிய பழுமொழி யாகிய மறை மோழி யின் உலகியதுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத் தகும்.

சுபம்.

“வித்தக”த்தின் முன்றுவது ஆண்டு வாழ்த்து.

கொழும்புவாசி

தொண்டேர்க்கிழார்

வழங்கியது.

நேரிசை வெண்பா.

புத்தமுதே பொய்யகற்றும் போதக் களஞ்சியமே வித்தகமாய் நின்ற விளக்கொளியே — நித்தமுனைப் போற்றியே புங்கவர்கள் பொன்னுலகந் தான் வெறுத்து மாற்றிப் பிறந்தார் மதித்து.

அவ்வை மொழியும் அருட்குரவர் செம்மொழியும் தெய்விகச் சித்தர் செழுமறையும் — பவ்வத்து நித்திலம்போற் காட்டி நிமல நெறிவிளக்கி வித்தகமாய் நின்றுப் பிழைந்து.

கண்டுலகோர் போற்றியிடக் காய மொடுமறைதல் பண்டையுண்மைச் சைவமுத்தி பாரெனவே — எண்டிசையும் பாசுக்கும் வேதம் பகர்ந்து பனுவல்சொலித் தேசுடனே நின்றுப் பெசுத்து.

புதுவைப் பெருந்துறையிற் பொய்யகற்று நந்தி புதுமைக் கொலுவிருக்கும் பொற்பைப் — புதுவருட மூன்றுண்டிற் கூறமுதல்வ னருள்சரக்கத் தான் ரேண்றி வந்தாய் தனி.

சாந்த குணத்தாய் சமரசமுந் தானுடையாய் வேந்தர் புகழும் விழுப்புமளாய் — சாந்தோகர் போற்றிசைய போற்றியெனப் பொய்ந் நெறியோர் தாம்புலம்பத் தோற்றித் திகழ்ந்தாய் தொடர்ந்து.

தரவு கோச்சகம்.

கிந்தனையுட் டேனோறுஞ் சாந்த சிவவடிவாம் நந்தி யெனும்புதுவை நாத னடிவாழி நிந்தையறு கந்தையன் நீண்ட புகழ்வாழி விந்தை நனிவினைக்கும் வித்தகமும் வாழியலே

வாழ்த்துரை.

மகா கனம் போருந்திய “வித்தகம்”
பத்திராதிபர் அவர்கட்டு.

ஏ
இம் தத் ஸத.

தெப்வத் திரு நாடாகிய திரு வோங்கு புதுவை என்னும் திருப்பெருந்துறையில், ஶ்ரீ நந்தி யெம் பெருமான் திருவருளால் எழுந்தருளி ஒளி பரவி வெளிவந்து நிலவும் “வித்தகம்” என்னும் நாமம் புணந்த ஞானபானு வெனும் செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகையின் முதற்பகுதியின் முதற்றெருகுதி வரப்பெற்று வாசித்து மகிழ்ந்தேன்; ஆனந்தமடைந்தேன். அவை திருவருளின் துணைக் கொண்டு தெய்வ மனம் கமழும் திருவாசகம். தேவாரம், திருமந்திரம், திருவாய்மொழி இன்னும் பல சாத்திரங்களின் பாமலர்களை சிரத்திற் சூடியும் சிவானந்தத்தேன் கடல்மடை திறந்து பாய்ந்தோடும் வண்ணம் உண்மைச் சைவர்கள் அடைய வேண்டிய உயர் நெறியின் பயன் உடல் உயிர் ஒன்றுபட்டு அன்னாரூக்கையாய் இறைவனிடம் கலப்பதே உண்மை முத்தி யென்பதைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எடுத்து உணர்த்துகின்றது. இதைக் கண்ணுறுந்தோறும் “துக்க நிவர்த்தியாகிய” ஆனந்தப் பிராப்தி தானே வந்தெப்பதுகின்றது. நம் தமிழ் உலகம் செய்த பாக்கியமே பாக்கியம். அன்றியும் யாழ்ப்பாணம் தென்கோவை, தமிழ்ப் பண்டிதர் ஶ்ரீமாந். ச. கந்தைய பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு நம் தமிழ் மக்கட்கு அறிவு வலியுறுத்தும் அரிய பெரிய கட்டுரைகளை விரித்து விளக்கிக் கூறுவது இவ்வாசிரியர் தமிழ்ப் புலமைத் திறமையையும் சைவ சமயப் பற்றையும் நன்று தெரிக்கின்றது. இதைக் கண்ணுறும் தமிழுமானிகள் அனைவரும் இப்பத்திரிகைக்குப் பேருதவி புரிந்து இதை ஆதரிப்பார்களோன்று நம்புகிறேன். இவ் வித்தகமும் ஆசிரியரும் இதன் உரிமையா

எருமாகிய தாங்களும் என்றும் அபிவிருத்தியடைந்து நிழேழி வாழ எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளின் திருல்ரூஸைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்கனம் தங்கள் அஜபன்

அ. அருணசலப்பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்
சின்னபாடு சமுத்திரம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவரும் மற்றவருங் காதலிக்கும் பண்ணினதாய், நற்றமிழின் சுவை கலிக்கும் நயமுடைத்தாய், வித்தகரும் விரைங்கள்ஞும் வாசகமாய், பத்திப்பயனெடுமிம்மையில் சித்திப்பயன் பல வந்தருமோர் பண்டாரமாய், சொற் சுவையும் பொருட்சுவையுஞ் செறிந்திலங்குஞ் செப்பமதாய், கந்தன்பால் தோன் றிய பிரணவமே போன்று, கந்தைய பிள்ளை யென்னுங் தீஞ் சொற் புலவனைக் கொண்டு, நண்பர் நாகரத்தினம் பால்குரு வாரந்தோறும் புதுவை யென்னும் பொன்னகரில் புத்துரை யோடு பிரசரிக்கப்படுவது வித்தக மென்னும் பத்திரிகைச் செல்வி. இஃது இலக்கண விலக்கிய மேற் கோள் பொதிந்தும், வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சன்மார்க்க விளக்கங்கள் விரவியும், அஞ்ஞானமெனு மந்தகாரத்தைத் தயக்றுமோர் தூண்டா விளக் கெனவிளங்குவதாகும். பரம் பொருளின் திருவருஞும் சான்றேரின் ஆசிகளுக்கொண்டு, இச்சஞ்சிகையின் தொண்டு நிழேழி வாழ்வதாக.

இங்கனம்

சுவாமி.திருவேங்கடானந்தா

திருவேங்கடானந்தாஸ்ரமம்.
வேஹார்

அறிவிப்பு.

கட்டதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

BOOKS

BY

SRI AUROBINDO

Essays on the Gita

RS. AS.

First Series	... 5	0
Second Series 7	8
Isha Upanishad 1	8
Ideal and Progress	... 1	0
The Superman	... 0	6
Evolution	... 0	8
Thought and Glimpses	... 0	9
A System of National Education	... 1	0
The ideal of the Karmayogin	... 1	12
War and Self - Determination 2	0
The Renaissance in India	... 1	12
The Brain of India 0	6
The National Value of Art 0	8
Uttarapara Speech 0	4
Kalidasa 1	0
Yogic Sadhan 1	0
The Yoga and its object 0	12
The Mother 1	0
The Riddle of this World 2	0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo 0	10
Songs to Myrtilla 1	4
Baji Prabhu 0	10
Six Poems of Sri Aurobindo 1	4
Lights on Yoga 1	4

NANDHI

PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

“வித்தகம்” முதல் வருட,

இரண்டாவது வருட சுஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

வித்தய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது கொள்கை.
- 2 சௌசமயம்.
- 3 தத்துவப்பெரியார்நூல்கள்.
- 4 எழுதாமறை.
- 5 குருநெறி.
- 6 வேதாகமங்கள்.
- 7 இருக்குவேதம்.
- 8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத் திருத்தத் திர்மானம்.
- 9 திருவருணுட்டம்.
- 10 நாதம்.
- 11 அமல் ஜிகாரம்.
- 12 அறமுதல் நாற் பொருள்.
- 13 இல்லறம்.
- 14 அண்ணம்.
- 15 துப்புரவு.
- 16, 17 மனைவி.
- 18 பொருள்.
- 19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்.
- 20 உடம்பின் பயன்.
- 21 இடம்பட வீட்டேல்.
- 22 ஜீவகாருண்ணியம்.
- 23 முயற்சி.
- 24 விதேக முத்தி சதேக முத்தி.
- 25 நான் மறை.
- 26 பிரம சரியம்.
- 27 இந்து மதம்.
- 28 அடியார் பெருமை.
- 29 நிறை.
- 30 அடியார் இயல்.
- 31 அருணேதயம்.
- 32 யோகம்.
- 33 அண்பு.
- 34 பணி செய்து கிடத்தல்.
- 35 அருள்.
- 36 சகச நிட்டை.
- 37 பாசு பதம்.
- 38 மாற்றிப் பிறத்தல்.
- 39 கற்பனை.
- 40 சமாதி.
- 41 பண்டைக் காலப் பெனத்த சமணரும் தற்காலக் கைவரும்.
- 42 அறஞ்செய விரும்பு.
- 43 நிறை முறை இல்லாக கற்பனை.
- 44 சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்.
- 45 ஆல சூக்குமு சம்பந்தம்.
- 46 பதி பசு பாசு உண்மை.
- 47 வீடு பெற நில்.
- 48 சண்டேகரப் பேறு.
- 49 காயசித்தி.
- 50 ஆரியரும் தமிழரும்.
- 51 வித்தகம் பேசேல்.

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

- தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை.
இருக்கு வேத உண்மை. சீதையை வங்கித்த
[தல்
ஆரியமும் தமிழும்.
சமுசாடும் தமிழும்.
“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளை
உயிர் வருக்கம்.
உ.டலுயிர் சம்பந்தம்.
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது பத்திரிகை.
- 2 கல்வி.
- 3 சிலமும் விஷ்ணுவும்.
- 4 கேள்வி முயல்.
- 5 காமேசன்.
- 6 சோமபித் திரியேல்.
- 7 இடம் பொருள் ஏவல்.
- 8 கற்பெணப்படுவது சொற் றிறம்பாமை.
- 9 வேதாந்த சித்தாந்தம்.
- 10 சுழினை.
- 11 மலபரிபாகம்.
- 12 இருவினை ஒப்பு.
- 13 விட்ட குறை.
- 14 இராப் பகலற்ற இடம்.
- 15 அரவமாட்டேல்.
- 16 ஆலயங் தொழுவது சால வும் நன்று.
- 17 விருந்திலோர்க்கிள்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்.
- 18 ஒத்த இடத்து சித்திரை கொள்.
- 19, 20 ஓதுவைதாழியேல்.
- 21 ஆறுவது சினம்.
- 22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்.
- 23 உடையது விளம்பேல் [தல்
- 54 சுவது விலக்கேல்.
- 22 சயர் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
- 26 ஜைமிட்டின்.
- 27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை.
- 28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திற்கழுகு.
- 29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை.
- 30 பொருட்டைவுதற்கு வாழ்.
- 31 குது விரும்பேல்.
- 32 அண்ணையும் பிராம்பம் முன்னறி தெய்வம்.
- 33 மாரியல்வது காரியமில்லை.
- 34 கூழி திருத்தி யுண.
- 35 சையொத் திருந்தால் செய் என செய்.
- 35 ஒருவைனப்பற்றி ஒருக்கத்திரு.
- 37 ஊக்கமது கைவிடேல்.
- 38 இல்லமஹல்வது சல்லற மன்று.
- 39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு முடைமை.
- 41 மெல்வினல்லாள்தோள் சேர்.
- 42 கைப்பொருட்டன்னின் மெய்ப்பொருள் கவ்வி.
- 43 தெய்வமிகழேல்.
- 44 மோனமென்பது ஞான வரம்பு.
- 45 சுற்றத்திற்கழுகு சூதி விருத்தல்.
- 45 கீழ்மை யகற்று [யும்.
- 46 தேடாதழிக்கிக்கிரபாடா முடி.
- 48 ஊருடன் பகைக்கிள் வெருடன் கெடும்.
- 49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு.
- 50 நல்லினக்கமல்வது அல் ஸற்புத்தும்.
- 51 மீதாண் விரும்பேல்.
- 52 சஙி நீரகடி.
- 53 காப்பது வீரதம்.
- 54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்.

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர். ஐக்டிஸ்சங்கிரவவாலு அவர்கள் செய்த பிரசங்கம்

சும்மா கிடங்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் [ஆண்டி

அயிக்கவாதம் பேசிப் பரிக்க வாதம் புரியும்.

அறிவிலிகளுக்கு வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி

[நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

சமுசாடும் தமிழும்.

உடலுயிர் சம்பந்தம்.

பெண்பாற் புலவர்கள்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி டீடக் திற்குரிய

உத்திருஷ்டம் நான்கின் ஆராய்ச்சி

20-ம் நூற்றுண்டின் இனையற்ற விஞ்ஞானம்